

Liberpensulo

OFICIALA GAZETO DE LA INTERNACIA LIGO DE LIBERPENSULOJ

CELOJ de la "Internacia Ligo de Liberpensuloj":
Disvastigi esperanton inter liberpensaj rondoj, dis-
vastigi liberan penson, krei kaj presigi liberpensan
literaturon en esperanto, aranĝi fakkunvenojn ĉe kon-
gresoj. — La KOTIZO por la Ligo estas laŭplace, sed
minimume gmk. 2.— aŭ sama valoro.

**Sekretario: Kurt Hubricht, Mariannen-
strasse 22, 1, Leipzig O 30 (Germanio)**

Poŝtĉeka n-o 43808 Leipzig

La gazeto estas por membroj senpage.

Manuskriptojn bonvolu sendi al la sekretario.

Represo de artikoloj permesata nur se oni citas la
nomon de nia gazeto. Sendu du pruvekzemplerojn.

1887—1927

En Junio 1887 D-ro L. L. Zamenhof publikigis sian lingvan projekton sub la titolo "Lingvo Internacia de D-ro Esperanto" per mono, kiun li devis pruntepreni, ne povante trovi eldoniston. Estante idealisto D-ro Zamenhof ne havis deziron riĉiĝi per sia elpenaĵo; li donis ĝin al la mondo senpage por la progreso de la homaro. Li estas, sen ia dubo, unu el la plej noblaj kaj grandaj homoj de la dudeka jarcento; li donis sian tutan tempon kaj energion por helpi al la homaro paciĝi tra la mondo. Lingvisto, pacifisto, li estis ankaŭ humanisto. Multaj estis la pacientoj, kiuj ricevis senpagan konsulton, en la malriĉaj kvartaloj kie li praktikadis kiel okulisto. Pro sia modesteco li estis amata de ĉiuj, kiuj lin renkontis. Nia lingvo ŝuldas multon al la parencoj de D-ro Zamenhof, precipe al lia bopatro, kiu helpis lin mone por propagandi esperanton. Lia edzino, Klara, ankaŭ ludis neforgeseblan rolon, ĉar ŝi laŭ sia povo helpis lin kaj ofte permesis al sia edzo elspezi monon por esperanto, kiu estis bezonata por la vivo de la familio.

Komence la lingvo tre malrapide disvastiĝis, sed pro la persista kaj senlaca laborado de la entuziasmigataj adeptoj, jam en 1905 estis miloj da samideanoj, multaj el kiuj kongresis por la unua fojo en tiu jaro en Boulogne sur Mer. De jaro al jaro la movado pli fortiĝadis kaj jam en 1914 estis akceptita de la publiko kiel stabila organismo. Al la Esperanto-kongreso en Parizo 1914 (kiu pro eksplodo de la mondmilito estis oficiale malfermita kaj tuj fermita) aliĝis ĉirkaŭ 5 000 kongresantoj. La grandega "Mond-ekspozicio por libraj metioj kaj grafikaj artoj" 1914 en Leipzig jam propagandis sin per esperanto. En tiu ekspozicio esperantistoj havis propran pavilonon.

Pro la milito 1914 kaj neebleco internacie korespondadi, la esperanto-movado suferis en progreso, ankaŭ ĝi perdis multe da samideanoj, mortigitaj en tiu milito. Tial, post la fino de la interpopola malpaco nia movado estis nur malpli

forta ol en 1914, dum multaj aliaj internaciaj societoj malaperis. Esperantistoj frue en 1919 denove fervore eklaboris kaj nova epoko por esperanto komenciĝis. Dum la pasintaj tri jaroj la movado atingis sukceson post sukceso, pri kiuj ni rajtas fieri. Nun ni solenas la 40-jaran jubileon de la movado. Ree kaj ree ni aŭdas pri novaj sukcesoj en internaciaj rondoj. En preskaŭ ĉiu lando tra la mondo troviĝas nacia esperanto-asocio kun sia nacia gazeto. Krom tio ekzistas gravaj internaciaj fakaj movadoj kaj unuigoj kiuj uzas esperanton por propagandi siajn celojn.

La esperanto-movado konsistas el du fortaj internaciaj asocioj; unu — neŭtrala *La Universala Esperanto-Asocio*, kies oficejoj estas en Genevo, kun monata gazeto *Esperanto* kaj reprezentantoj en miloj da urboj kaj vilaĝoj tra la mondo; alia — laborista *Sennacieca Asocio Tutmonda* kun administrejo en Leipzig, eldonanta ĉiusemajnan gazeton *Sennaciulo* kaj monatan *Sennacieca Revuo*. Ĉi tiu asocio havas "Libran Eldonan Kooperativon", kiu eldonis multe da tre valoraj libroj.

Ne estas eble ĉi tie raporti ĉiun sukceson. Nia lingvo jam estas akceptita kiel internacia lingvo de Radiaj Societoj, de la Poŝta Unuigo, registaroj ktp. USSR eldonis specialajn poŝtmarkojn kaj poŝtkartojn kun esperanto-teksto. La fervoja kompanio de Jugoslavio uzas esperanton en internaciaj vagonaroj.

Kvankam kontraŭbatalata de naciistoj, neniama lernintaj la lingvon, asertantaj, ke oni ne povas paroli per scienca aranĝita idiomo, tamen esperanto paŝas antaŭen kaj grade ekokupas gravajn postenojn. La vivo mem elektos la plej bonan mondlingvon kaj signoj montras, ke tiu lingvo estas esperanto.

En la arĥivo de la antaŭmilita internacia societo esperantista de liberpensuloj "Libera Penso" estas letero de D-ro Zamenhof, kiu povas interesi la legantojn. Faksimilon vidu paĝo 10. Jen la teksto:

Kara Sinjoro!

*Kun plezuro mi subskribis kaj re-
sendas al vi la folieton pri "La Vojo".*

*Mi nun ne scias ankoraŭ, ĉu mi pov-
os veni al la Pariza kongreso; sed se
mi venos, estos al mi tre agrable ĉe-
esti ĉe la kulturkoncerto, kiun la Libera
Penso intencas aranĝi.*

Via Zamenhof.

D-ro Zamenhof revis fondi etikan movadon por kio li verkis traktaton "Homaranismo". En ĝi li tute ne proponis iun religion. Kvankam mem teisto, kion pravas liaj verkoj, li estis tre tolerema homo kaj sincere promesis ĉeesti la liberpensan kunvenon dum la Pariza kongreso.

Bedaŭrinde nia majstro mortis multe tro frue en aprilo 1917. Por honorigi lin la plej bona monumento estos nia senlaca, intensa, fervora kaj entuziasma propagando de lia kreaĵo, ĝis kiam ĉiu homo sur la tero povos paroli en ĝi. Jen nia tasko. Ni liberpensuloj esperantistoj metu nian ŝultron al la veturilo de progreso por akiri novajn sukcesojn dum la nuna jubilea jaro. Ĉu vi, leganto, kiel individuo, puŝas kun via tuta pezo? Se ne, tion faru... ĝis plena venko.

Teologia Vortaro

de Grace Verne Silver

Angelo: Ĉiela flirtulo.

Ĉiopovulo: Alia nomo por dio. Li pruvus sian ĉiopovecon pro nekapableco ĉesigi la grandan mondmiliton, ĝis mankis mono por daŭrigi la buĉadon, kaj allaso de dek milionoj da senkulpaĵaj nebatallantoj morti pro malsato kaj malsano.

Diablo: La plej sankta patrono por pastroj. Sen li ne estus okazinta la tento, tial nenia peko, neniua bezonus savon, kaj pastroj ne havus ion por preparoli.

Dio: La granda enigmo.

Eterneco: Havas nek komencon nek finon; nek tempon, spacon, substancon.

Uzata kiel misteraĵo por timigi malfortulojn.

Evo: La unua virino; farita el ripo de Adamo. Tio klarigas kial edzinoj ĉiam riparas, ripetas aŭ ripozas.

Fanatikulo: Pia persono, piediranta al paradizo de dio, estus konsiderata mense malsana, se ne estus religia.

Filo de Dio: La sola viro konata en la historio de la mondo, kiu estis samtempe tiom aĝa kiom la patro, pli aĝa ol la patrino je kelke da trilionoj da jaroj, estis edzo de la patrino, patro de si mem kaj filo de la propra avino.

Homo: Estaĵo simila al dio, farita de dio kaj agas preskaŭ same malbone kiel dio.

Idoladorado: Adorado de iu alia dio ol tiu laŭ la modo adorata en via komunumo.

Infero: Loko kie vapora hejtdado neniam ĉesas; dio kreis ĝin por havi lokon eterne stuvi kanibalan saŭcon.

Jesuo: Filo de Mario. Neniu scias, kiu li estis. Patro estis dio, kiu forlasis lian patrinon antaŭ la nasko, lasinte ŝin sen ĉambro, sen mono por lupago kaj sen helpo dum akuŝo.

Kredo: Akcepti ion, kion neniu iam vidis, aŭ estas eble vidi, kaj kio, se estus videbla, ridigus aŭ abomenigus.

Kristo: Estaĵo, kiu venis por savi la mondon kaj mortis; ne povis savi sin mem.

Morto: Elpenaĵo de dio por konfuzi la homaron. Kiam homoj mortas, poste komenciĝas iliaj zorgoj. Oni diras, ke bonaj homoj ĉion scios en la morto, kvankam ili nenion scias dum ili vivas.

Malamo: Dia emocio. Laŭ Jesuo (12:51 Luko) "Ĉu vi supozas, ke mi alvenis por doni pacon sur la tero? Mi diras al vi, ne; sed pliĝuste dividon." (14:26 Luko): "Se iu venas al mi kaj ne malamas sian patron kaj patrinon, kaj edzinon, kaj infanojn, kaj fratojn kaj fratinojn, jes, kaj eĉ sian propran vivon ankaŭ, tiu ne povas esti mia disĉiplo."

Nenio: Materio el kiu la universo estis farita. Adamo estis fabrikita el ĝi, post kiam ĝi estis transformita en polvo. Tamen, nenio estis metita en lian kapon kaj ankoraŭ nenio estas tie.

Patrineco: Se laŭ licenco — sankta; se virgulina — dia; se eksteredziĝo — senmorala, malpura kaj malvirta.

Pomo: La preferata frukto de dio. Kiam Evo manĝis la solan pomon, kiu ornamis lian arbon, li treege koleriĝis. Li volis gardi ĝin por fari cidron.

Religio: Laŭsisteme aranĝita trompaĵo. Venas de la latina vorto "religio", kiu signifas: ligi, firmeligi; ligi la cerbon.

Sango: Uzata de kristanoj anstataŭ akvo. Ili trinkas sangon, kantas pri sango, banas sin en sango. La tuta sango venas de Jesuo. Ne estas mirinde, ke

anĝeloj grimpis suben per tiu ŝtuparo anstataŭ uzi siajn flugilojn kaj poste suprengrimpis la ŝtuparon. Jakobo metis malmolan ŝtonon sub sian kapon anstataŭ kusenon, kio kaŭzis al li inkubon, dum kiu, li pensis, ke li vidas dion, kiu afable informis al Jakobo, ke li donos al li multe da tero kaj tiom da idoj kiom da polveroj sur la tero.

Tantiemo: Sanktigita imposto per kiu la eklezio prenis dekonon da ĉies enspezo por la laboro por dio. Tantiemoj jam ne ekzistas, ĉar nuntempe estas la kutimo preni la tutan enspezon de homo.

Unueco: Speco de ŝmiroleo; tri-en-unu; (unu en tri, tri en unu.) Miriga matematika eltrovo, kiu decidige pruvigas, ke

1 plus 1 plus 1 = 1.

Virgulino: Patrino needzigitata. Nuntempa societo ne donas ĉi tiun vorton, sed alian, malpli belsonan, en tiu okazo.

Zeloto: Fidela imitanto de zelota dio; fisankta aĉulo; sanktigita kristana kanajaĵo.

(Daŭrigota.)

★

Potpurio en la regno de Dio

En ĉiu lando la delegitoj de dio vestiĝas alimaniere ol ordinaraj homoj. En katolikaj landoj ili promenas sur la stratoj en longaj roboj ĝis maleolo, dum normalaj homoj portas pantalonojn aŭ juojn ĝis genuoj. Ortodoksaj delegitoj krom tio portas sur la kapo renversitajn sitelonojn el ŝtofoj por ŝajnigi, ke ili estas superuloj. La dia delegito por la protestanta kredo portas rondan kolumon, izoterata simbolo de gardanto inter ŝafoj. Se la kolumo estos jetita al hundoj kaj la speciala paroltono ne daŭrigata, estos granda danĝero,

ke el la religia komerco restos nur fumo. Ni konsilas al diaj delegitoj, ke ili tenu sin forte al la longa robo, al la sitelo kaj al la hunda kolumo, ĉar pro tiuj signoj ordinaraj homoj indulgas kaj toleras ilin, rilatas en paca spirito, vidante en ili homojn, kun kiuj oni ne povas serioze paroli.

★

La Metodista sekto de dio nun volas, ke la delonge mortinta literaturisto Dickens (Dikenz) estu ano de ĝia sekto. Ili presigas en gazetoj artikolojn pri Dikenz, lia religio, kristnasko kaj La bebo de Betlehemo. Ili diras, ke Dikenz estis

D^{ro} L. L. Zamenhof
Varsovio, str. Dzika № 9.

14/
X 1913

Kara Lingvoj!
kun plenkura mi subskribis
kaj restendas al U. la
folieton pro "Le Vago".
Mi nun se devas an-
koran, en mi povas veni
al la Pariza kongreso;
sed se mi venos, estos
al mi tre agreable ~~part~~
ĉeesti al la kulturkonfero,
kiam la Libera Pensu intencas
aranĝi. *Mu*

li mortis, doninte tiom da sango bezonata de kristanoj tra la mondo por iliaj ceremonioj.

Ŝafido: Ŝatata manĝaĵo de anĝeloj, kiam ili vizitas homojn. Estas bontono buĉi ŝafidon por soleni ilian alvenon. Ŝafidoj ne ŝatas vizitojn de anĝeloj.

Scio: La unua afero, kiun dio malpermesis al homo. "De la arbo de la scio vi devas ne manĝi," diris sinjoro dio; kaj de tiu tempo ĝis hodiaŭ neniu vera religiulo volas ion scii.

Ŝtuparo (de Jakobo): Tiel metita, ke ĝi apogiĝis kontraŭ la traboj de ĉielo;

tre religia, ke lia religio estis tute alia ol religio kaj ritoj de lia tempo, sed tamen lia religio estis Kristanismo. Alivorte la metodistoj penas pruvi, ke Dikenz estis la sola vera kristano kaj la tiamaj piaj homoj ne estis kristanoj. Tiel artifikas kristanoj kun homoj jam mortintaj. La vero estas, ke la tiamaj piuloj estis la veraj kristanoj, kiuj montris la mensecon produktitan de kristana kredo, kaj Dikenz estis humanisto, kiu en siaj verkoj penis humanigi la kristanajn mensojn kaj agojn.

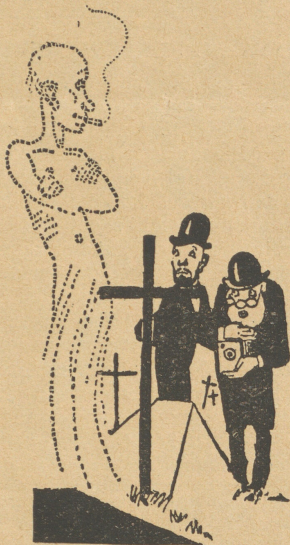
La vivo por gejunuloj, viroj kaj virinoj estas nuntempe tragedia. Gazetoj penas per ĉiuj talentoj de siaj korespondantoj, per artikoloj kaŭzi panikon en la animo de cerbe nefortaj homoj. De tio profitas religiaj ĉarlatanoj, vidante en tiu stato de homa animo bonegan merkaton por sia komerco. En Japanio, Anglio, Persio, Ameriko aperas homoj, kiuj proklamas sin dioj; ĉie historiaj homoj de malnovaj kultoj proklamas "reviviĝo de religio" kaj ĉirkaŭe ripetadas la scenojn de primitiva kristanismo kaj de sovaĝuloj de Centra Afriko. La kutimaj rakontoj pri miraklaj kuracoj aŭdiĝas. Esploroj pruvas, ke la kuracitoj estas homoj mense malsanaj. Multaj pastroj vivas pro la ekscito atingita inter histeriuloj aŭ mensaj malsanuloj.

En reakciaj gazetoj lastatempe oni multe okupas sin pri Jesuo, metante sur lian kapon kronon kiel al reĝo kaj metante glavon en la manon per kiu li venis ne por paco ktp. Oni planas novajn militojn kaj bezonas la helpon de Jesuo. La "Daily Herald" (Ĉiutaga Heroldo), laborista ĵurnalo en Londono, bezonas ankaŭ Jesuon, sed li devas esti laboristo. Do, en tiu ĵurnalo, estas priskribata la juneco de Jesuo, lia hejmo, lia metio, lia ĉirkaŭaĵo ktp. Ni miras, de kie ili ĉerpas tiujn informojn. En la Nova Testamento estas nenio pri tio. Oni devas nur miri ĝis kiu grado laboristaj gvidantoj estas kapablaj skribi sensencaĵojn pri Jesuo, kiam la sola bildo kiun ni havas estas, ke li estis predikanto sur vojoj. La aserto, ke li gajnis sian panon per la ŝvito de sia frunto, estas absurda. Kial do ne bildi lin kiel karbministon, kial ne? Ke ne estis, kie li vagadis, karbminejoj, tute ne gravas por priskribo. Tio igos la historion nur pli mirinda.

La faroj de disĉiploj de la afabla Jesuo estas strangaj, speciale de misiistoj. En Koreo, amerika misiisto devis sin prezenti antaŭ tribunalo, ĉar li forte batis korean knabon. La bona kristano trafis la knabon ŝtelanta, krimo kiu feliĉe ne ekzistas en iu kristana lando. Tuj kun la vorto "ŝtelisto" en korea lingvo, la misiisto lokigis pezan frapon sur la vangon de la knabo tiel pruvante, ke dum misiistoj rajtas helpi al aliaj ŝteli de

pajenoj, neniu pajeno rajtas ŝteli de misiisto. La koreaj ĵurnaloj postulas, ke tiu misiisto estu forpelata. Kial tia milda puno? Tiu estas taŭga okazo por puno per malliberejo.

La angla ĵurnalo "Manchester Guardian" komunikis, ke apud la tombo de mortinta membro de "Kristanaj Spiritualistoj" kunvenis ĉirkaŭ cent amikoj pro memora soleno. Post kelke da mallongaj

laŭdaj paroladoj en kiuj estis asertita, ke la spirito de la mortinto estis videbla inter la ĉeestantoj, multaj fotografiaj klakis por fotografi la spiriton. Ĝis nun neniu gazeto publikigis fotografiajn de tiu spirito.

Belgrada korespondanto, deziranta esti je la flanko de anĝeloj, skribis en angla ĵurnalo "Spectator": "Se la turkoj postlasis ne multe da materialaĵoj en Belgrado, ili lasis al ĝi teruran moralan heredaĵon de Orienta maldiligenteco, korupto kaj nekapableco." Ĉiu lerneja knabo scias, ke la krucmilitistoj, kiam ili estis en Konstantinopolo, forŝiris la orajn ornamaĵojn de la egipta obelisko kaj detruis multe da monumentoj de la Bizantia epoko, kiujn la turkoj zorge konservadis por estontaj generacioj; ankaŭ, ke Saracenoj instruis al la krucmilitistoj la neceson sin lavi. Ĵurnalistoj suferantaj de religia komplekso devus liberigi de ĝi, aliĝante al la Savarmeo aŭ Stambulaj Derviŝoj, anstataŭ sugesti, ke turkoj ne rajtas esti sur la tero.

Antaŭ la enirejo de la katedralo "Sacré Coeur", Parizo, staris la statuo de "Kavaliro de la Barre". Tiu kavaliro estis bruligita pro tio, ke li ne salutis procesion katolikan. Ĉe la statuo okazis multe da grandaj manifestacioj por Libera Penso. Ĉar la statuo ĝenis katolikajn pilgrimantojn, la ekleziuloj petis permeson translokigi ĝin al alia loko, kiun permeson ili ricevis. Kaj tio okazis en distrikto, kie estas socialista plimulto.

Tra Liberpensa Mondo

"De Daagerad" (la aŭroro), la holanda liberpensa unuiĝo, festis en sia kongreso dum pentekosto en Haarlem la 70-jaran jubileon. Pro tiu okazo K-do Hoving la redaktoro de "De Vrijdenker", presigis bonegan verkon "La konflikto inter religio kaj scienco."

Oni festos en aŭgusto en Bruselo la 100-an naskiĝtagon de la famekonata flama poeto *Charles de Coster*, aŭtoro de la fama "Till Ulenspiegel". De Coster estis liberpensulo kaj membro de "Libera Penso" en Bruselo.

La internacia kongreso de la "Fédération des Sociétés de Libre Pensée" okazos de 3-a ĝis 6-a de septembro en Antverpeno, Belgio.

La 8-an de junio estis "Festo de la Junularo", kiun organizis la liberpensulaj organizaĵoj de Bruselo.

"Freigeist", unuiĝo por Liberpensulo en Vieno (Aŭstrio), likvidiĝis pro grupo da anarkiistaj membroj, kiu volis konsideri ĉi societon kiel anarkiista ĉelo.

"Sojuz Bezbojnikov", ateista societo en Sovetio, nombras hodiaŭ 200 000 da membroj. El ili estas 70 000 vilaĝanoj, 80 000 senpartiuuloj kaj 40 000 virinoj.

En Ameriko estas fondita Asocio por propagandi Ateismon. Ĝia celo estas forigi kredojn en dio kun ĉiuj formoj de religioj, kiuj sin bazas sur tiu kredo. Ankaŭ ĝia tasko estas liberigi la amerikajn scienculojn kaj ŝtato-ficistojn de la neceso patroni religion. La tre konata al niaj membroj 17 jara knabino Queen Silver estas membro de la konsilantaro por Kalifornio. La branĉo de tiu ligo en Los Angeles, kiun ŝi formis, estas nomata "Anĝeloj de Diablo".

Estas ĝojiga fakto, ke post la kuniĝo de la du plej grandaj germanaj liberpensulaj organizaĵoj "Gemeinschaft proletarischer Freidenker" kaj "Verein der Freidenker für Feuerbestattung" en la "Verband für Freidenkertum und Feuerbestattung" (Asocio por Libera Penso kaj Kremacio), ankaŭ en Belgio kuniĝis la organizaĵoj "L'Afranchissement", fondita 1854 kaj "Les Solidaires", fondita 1857. Ankaŭ la liberpensula junularo en Germanio, dividita en tri organizaĵoj — monista, liberpensa kaj proletoj liberpensaj — kuniĝis lastan paskon en "Bund freigeistiger Jugend" (Ligo de liberpensa junularo). La delegitaro de ĉi ligo estis fotografita antaŭ preĝejo en Leipzig, kaj pro tio okazis konflikto kun pastro.

LISTO DE SUBTENANTOJ

Fröding, Rockford m. dol. 4.—
Bund protet. Freidenker,
Rheinland-Westfalen . . . gmk. 10.—
De Daagerad, Amsterdam hol. guld. 10.—

Sonoriloj klakadas ankoraŭ

(Letero el Sovetio.)

En n-o 2 de "L" K-do E. E. Y. tute ĝuste diras, ke en Sovetio "la pastraro estas nun pivoto, ĉirkaŭ kiu ariĝas la restintaj blankuloj kaj reakciuloj". Sed, ke la sovetia registaro "uzas la ekleziulojn por kloroformi neklerulojn, kiel registaroj en aliaj landoj," kompreneble, estas erara. Sovetia registaro ja tute bone komprenas rolon de la ĉarlatanoj.

Sed plej notindaj estas la vortoj: "Kamaradoj asertas, ke kun alveno de komunismo aŭ socialismo, religio malaperos. Nenie en Sovetlando faktoj pravigas tiun diron." — Unue, mi devas atentigi, ke fakto de diktatoreco de Proletario en Sovetio, ne signifas atingon de komunismo hodiaŭ. Due, faktoj pravas, ke la nombro de kredemuloj en Sovetio malpliĝas kaj konsistas plejparte el gemaljunularo. Religio restas nur kiel tradicio, sen enhavo.

Por ke la religio estu tute forpelita el la cerboj de laborista klaso, "Ligo de Sendiuloj" en Sovetio agadas persiste, kaj kun sukceso. La kapo de la labor-

ista klaso definitive kraĉas sur la fantaziaĵojn kaj tiras la voston for el sub la influo de la hipokrita bando.

Mi gratulas la aŭtoron de la artikolo pro lia maniero prezenti la religian vivon en Sovetio. Traduko de ĝi estis aŭskultita kun intereso de lokaj sendiuloj.

Sormovo, Sovetio.

J. Kokuŝkin.

GRAVA AL RUSAJ MEMBROJ

Nia antaŭa reprezentanto K-do *Dunaĵev*, Gubkom Esperantistov, *Leningrad*, Smolnijprospekt 15, kv. 11 estas kvazaŭ mortinta. Plendo post plendo venas, ke membroj sendis al li kotizon. Nenion ni ricevis de *Dunaĵev*. Jam dufoje ni skribis al li sen sukceso. Li silentas. Ni petas membrojn, kiuj pagis kotizojn de tempo de Leningrada E.-kongreso ĝis nun, ke ili sciigu nin pri tio. La sintenado de *Dunaĵev* tute ne prosperigas nian movadon en USSR. Krom tio ni urĝe bezonas monon por propagando en liberpensaj rondoj, ankaŭ la presado de nia gazeto kostas multe. Nuna reprezentanto estas: *Leninograd, Fontanka 21, Gubkom Esperantistov, Geo. Teterin*.

Krom tio K-dino *T. Yelland* petas la K-dojn de Sovetio, eltrovi la nomojn kaj adresojn de Kamaradoj, kiuj dum Leningrada kongreso en Liberpensula kunveno donis al ŝi po rublo por aliĝi al la ligo. Ŝia mansako kun adresoj estis ŝtelita kaj malgraŭ anonco en "Sennaciulo" ŝi ankoraŭ ne aŭdis de tiuj du K-doĵ unu el kiuj estas instruisto. Ŝi ne volas proprigi ilian monon.

LETERKESTO

Ariadno. Loko ne permesas artikolojn pri novaj sociaj teorioj.

St. Moserov. Ne taŭgas por L. sed por flugfolio. Poezio ne ĉiam rimas ĝuste. Ĉiam skribu sur nur unu flanko de papero.

RECENZO

La Individualisma Socialismo de D-ro Axel Robertson Proschowsky, eldonita de Rasa Virina Klubo, 1 bis, Rue Coustures St. Gervais, Paris, III. Prezo ne montrita. 15-paĝa broŝureto pri Socialismo kaj Eŭgeniko.

Internacionalstenografio de F. de Kunovski, Lübecker Strato 63, Essen-Ruhr, Germanio. Prezo ne montrita. Interesa por studentoj de stenografiaj sistemoj. Kia la titolo, tia la sistemo. E. E. Y.

Landreprezentantoj

Anglio: F-ino D. White, 166 Church Rd. Upper Norwood, London SE 19.

Aŭstrio: E. Hübner, p. Adr. „Freie Weltanschauung“ (Max Tonner), Salzburg, Fürstenweg 24.

Belgio: Jan Jacobs, Boomschen Steenweg 444, Antwerpen.

Blankrusio: Dim. Snejko, poŝtkesto 33, Minsk.

Ĉekoslovakio: S-ro Theodor Kilian, Jiráskova 317, Dolní Kounice.

Ĉinio: Pandiŝo, N.Y.M.S., Lunghwa, Shanghai.

Francio: Emil Gasse, 15 place Gambetta, Le Havre.

Germanio: vidu Sekretario (unua paĝo).

Hispanio: R. Wood, Breton de los Herreros 7-1º (G), Barcelona.

Hungario: S-ro Hugai Ferenc, Gyöngyös.

Japanio: Joshi H. Ishiguro, Koojimachi P. O. Box 1, Tokio.

Nederlando: C. F. Everts, Vespuccistraat 91, Amsterdam.

Polio: Jan Zawada, ul. Kröla Leszczynskiego 36 m. 2, Lublin.

Skotlando: Thomas Crawford, Kelvinhaugstr. 24, Glasgow.

Svedio: Einar Adamson, Göteborg, Box 73.

Turkio: S-ino, T. Yelland 25/37 rue Keresedje, Pera, Konstantinople.

Ukrainio: V. Kolčinski, Kremenčug.

Usono: S-ro Karl Fröding, 221, 7th st., Rockford, Ill.

USSR: Gubkom Esperantistov, Geo. Teterin, Leningrad, Fontanka 21.

ANONCETOJ

Ĉiu membro rajtas unufoje ĉiujare al trilinea anonceto.

Emil Mai, Mühlfeldgasse 11, Gablonz a. N. (C. S. R.) deziras korespondadi pri Okultismo, Liberpensulo, libera religio kaj similaj temoj.

Oskar Naumann, Lange Strasse 43/I, Pirna (Germanio). Idealan korespondadon pro eventuala vivkamaradeco kun simpla idealpensanta Kamaradino deziras nedancanta naturamanta 34-jara germanulo.

Geo. Morozov, Barak 21 b, kv. 2, Kandalakŝa (Murmanskaj l.-d.), deziras korespondadi.

INSTRUISTOJ

via gazeto estas

INTERNACIA

PEDAGOGIA REVUO

oficiala organo de Tutmonda Asocio de Geinstruistoj Esperantistaj (TAGE)

Gazetabono: 2,50 mk. g.

Kotizo al TAGE: 0,50 mk. g.

Specimenon petu de **M. Goldberg**, Frohburger Str. 68, p., Leipzig S3 (Germ.)

Germana Literaturo

Liberpensa — Pacifista
Socialista — Komunista
Sindikata — Vivreformo

Mi liveras laŭ originalprezoj de la eldonistoj. Poŝtelspezoj estas kalkulataj nur duone. Se vi interesas pri iu ajn literatura fakto, vi regule senpage estas informata per prospektoj kaj katalogoj pri la novaĵoj en via fakto.

Kurt Hubricht, Leipzig O 30, Mariannenstr. 22, Poŝtĉekkonto 43 808

Liberpensajojn

jurnalojn, flugfoliojn, aŭdiĵojn
statutojn, fotojn, ilustraĵojn ktp.

sendu plejble kun esperanto-traduko. Sendu ankaŭ interesajn novaĵojn eldonitajn de la eklezio en via lando:

Adresu:

Kurt Hubricht, Leipzig O 30, Mariannenstr. 22, Poŝtĉekk. 43 808

Ĉiu *progresemlulo* legu la internacian, laboristan, semajnan gazeton

SENNACIULO!

Enhavo: Raportoj pri vivo kaj batalo de la Laboristaro en la tuta mondo, seriozaj studoj pri sociaj problemoj, artikoloj pri moroj kaj kutimoj en diversaj landoj, kroniko pri la esperanto-movado, sciigoj pri scienco kaj tekniko, Radio, ateismo, laborista sporto, lingvaj demandoj, ktp., ktp.

—0—

Semajna, 8-paĝa, ilustrita, kun senpaga monata aldono "La Lernanto". La plej malmultekosta esperantogazeto!

—0—

Abonprezo: 2¼ germ. markoj en 3 monatoj (membroj de SAT 2 g. m.).

Abonejo: **R. Lerchner, Colmstr. 1, Leipzig O 27, Germanio.**